

АНГЕЛ КАРАЛИЙЧЕВ БРАТЯ

chitanka.info

Скараха се двамата дядови Еленови синове — Горан и Петко — за бащиното си имане. Всеки започна да тегли чергата към себе си. Надумаха си тежки думи, хвърлиха се като вълци един върху друг. Лавнаха селските кучета, ахнаха съседите, втурнаха се и едвам ги разтърваха. Настръхнали стояха двамата братя един срещу друг и в очите им пращяха светкавици. Когато дядо Елен замина за другия свят, остави на момчетата си един чер като гарван кон, една гъвкава сабя като змия усойница, един лък с двайсет стрели-златоперки и два сиви сокола, две юнашки птици. За туй имане се сбиха Горан и Петко.

— Срамота е! — размаха ръце помежду им белобрадият поп Пано. — Какво сте дигнали селото на главите си? Още не е изсъхнало цветето върху бащиния ви гроб, а вие почнахте да се трепете за имота му. Вашият баща беше закрилник народен. Той залягаше за правдата и ръката му беше тежка. Колко сиромашки сълзи е изсушил! Името, което ви остави, струва повече от всички богатства на света. Да се махвате оттука! Идете да се разтушите някъде, дорде настане мир в сърцата ви и разберете, че сте братя!

Наведоха глави дядовите Еленови синове. По-големият, Горан, яхна черния кон и удари през дълбоките летни ниви, където пращяха златни ръкои и ехтяха гласове на жътварки с бели ръченици. Прегази полето, навлезе в сенчестата дъбова гора. Спря до мъхнатото кладенче. Слезе от коня и го пусна да пасе. Наведе се над кладенчето, дълго пи студена вода, сетне опря гръб върху напукания дънер на един стар дъб и се загледа към земята. Бяла пътека се виеше под тихите дървета. По пътеката пълзеше една мравка и търкаляше просено зрънце, голямо колкото око на славейче. Но ето че зрънцето падна в една трапчинка и мравката напразно се трепеше да го измъкне навън. По едно време тя остави зрънцето и тръгна бърже към съседния мравуняк. Мина се малко, ни много, трудолюбивата гадинка отново се появи запълзя към трапчинката. Подире ѝ бързаше друга мравка — нейната сестрица. Двете слязоха доле, подхванаха зрънцето и го изтикаха задружно към мравуняка. Горан дълго гледа двете мъдри мравучки, а душата му се проясни и очите му се избистриха.

Да видим сега какво стори малкият брат Петко. Като видя, че брат му замина с коня, той грабна соколите и се спусна към ливадето. Ливадето шумеше. Пеперуди като метличини трепкаха над високата трева. Небето беше синьо и дълбоко. Високо над ливадите летеше един

бял орел. Той описваше големи обръчи и дебнеше за някое отлъчено от стадото крехко агънце — да го грабне и отнесе за гладните си орлета. Щом съзря орела, Петко пусна първия сокол. Юнашката птица се втурна като стрела нагоре и настигна орела. Почна се страхотен бой между двата хищника. Перушина взе да капе над зелените ливади. Изведнъж соколът писна за помощ. Като видя дядовият Еленов син, че неговият крилат другар ще загине, пусна и другия сокол. Удариха двамата братя могъщия цар на въздуха. Заплющяха с криле. Орелът нададе отчаян писък, опита се да побегне, но соколите го догониха и свалиха доле. Като камък падна бедният орел в зеленото ливаде. Преди да издъхне, той надигна глава и погледна с тъга към планината, където сега го чакаха гладните орлета. Очите му сякаш хортуваха:

— Ех, защо си нямах и аз един брат с остър клюн и яки криле! Той щеше да ми помогне в неравния бой...

Една синя пеперуда затрептя над разпереното орлово крило, кацна върху едно перо и го накити.

Петко бърже погали соколите. Закрачи към къщи да срещне батя си. Беше му ясно като бял ден: на тоя свят, ако нямаш брат, трябва да си го наидеш!

Като влезе в бащиния си двор, завари Горан на прага — чака го!

— Прощавай, бате, за днешните думи, вземи цялото татюво имане, само не ми се сърди!

И той целуна ръката му за прошка. Горан го помилва по главата.

— Никога вече няма да се караме — рече той, — ще живеем заедно, ще си помагаме един на друг, а каквото спечелим — ще си го делим по братски.

И дядовите Еленови синове сърдечно се прегърнаха.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.